

ZELEI MIKLÓS

ÜDVÖZLET

**Őrizzed magad Zsuzsám,
a teljes napok
nem értek még ide.**

**Szeresd anyádat,
ezek a nők, akik
silányak már,
mint egy züllött házeresz
bírták el azt,
mit akárki lánya
nem bírt volna meg.**

**Őrizd még magad Zsuzsám,
te is, kis Molnár Mária,
mert minden gyanús,
ami új –
s ki tudhatja
rajtunk kívül azt,
hogy mennyi tisztaságra,
mennyi szépre vágyunk.
Gabriella, Erzs, Gyöngyi, Éva,
mind őrizkedjetek.
Kemények tárgyaink nagyon.
Kövek, cementek,
meggondolt ebédek,
sok-sok óriás remény;
és esendők vannak,
nem bűnösök –
ebből lehet teremteni,
e zseb remény,
mi minket összetart.**

KASSAI KELEMEN JÁNOS

JÓZSEF ATTILA

A költő szobrának megkoszorúzása Szegeden
1967. december 4-én

**December kanóca
bronz-homlokodra lobban
Fáklyák emlék-csóvái égnek
érc-szívedre**

Talapzatra kerültél hát kamasz

**Az éj bordái közé
könyököd csont-élet löki
szoborba-soványult hetykeséged**

**Mi kenyéren húson élők
vízen és krumplin élők
szavaid tején élők
mi virágkehely-szívűek
korhadó szívűek
magunkat-keresők
magunkat-kergetők
lángot szítók
lángot lohasztók
hozzád jövünk a hold úttalan csapásán**

**Virággá-szelídült doronggá-súlyosult sikolyból
ostor-lobogású haragból-szerelemből
Ököl-kemény simogatás-puha anyaföldből
emléktelen emlékekből
teremtünk meg újra**

**téged
te magány-talapzatú
csillag-vergődésű
te értünk-szomorú
hogy arcod metszett tükrében
sóvárgó nárciszok
magunkra visszanevessünk**

ÓDA

**Ne galamb-fehér békét
barlangba-búvó téli álmat
madáretető-kegyelmet
Ne rögbe-kapaszkodó vegetáció-türelmet
gyökér-rejtekezést
odú-várakozást
Ne növény-behódolást**

**Harcot
hogy ne a tavasz kegyelméből
zöldüljön létté bennünk
a semmi bokra**